

Kommittémotion

Motion till riksdagen: 2014/15:3053

av Nina Lundström m.fl. (FP)

med anledning av prop. 2014/15:71 Förenklingar i
anläggningslagen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gång- och cykelvägar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kulturresevat.

Motivering

Regeringens förslag innebär förändringar i anläggningslagen (1973:1149) och anknytande lagstiftning. Tyvärr underlåter regeringen att uppmärksamma vissa frågor som är av betydelse för handläggning av ärenden enligt anläggningslagen.

Ägarlägenheter och förvaltning av gemensamhetsanläggningar

Ägarlägenhetsreformen genomfördes utan några kompletterande särbestämmelser i anläggningslagen eller lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter, LFS. Vid skapandet av ägarlägenheter bildas en eller flera gemensamhetsanläggningar, vars förvaltning oftast hamnar i en samfällighetsförening. På stämman har varje röstberättigad medlem som huvudregel en röst, oavsett hur många delägarfastigheter som medlemmen innehar. Enligt 12 § i LFS kan visserligen en fråga som har ekonomisk betydelse i stället avgöras utifrån delägarfastigheternas röstetal, om delägare begär det, men samma paragraf innehåller också en röstspärr som innebär att en delägars röstetal aldrig får överstiga en femtedel av det samlade röstetalet. Dessa bestämmelser om förvaltning aktualiseras även när ägarlägenheter ska samverka med andra slag av fastigheter, t.ex. då en tidigare fastighet byggts på i efterhand med en ny fastighet

genom tredimensionell fastighetsbildning. Om ägarlägenheter bildas genom omvandling av hyreslägenheter i befintligt bestånd kommer samma förhållande att uppstå.

Att varje röstberättigad medlem som huvudregel har en röst innebär att ägarlägenhetsinnehavarna tillsammans ofta kommer att vara i majoritet, dvs. ha ett bestämmande inflytande i samfällighetsföreningen. Om det i ett hus finns ett inslag av ägarlägenheter kommer således innehavarna av ägarlägenheterna att ha ett större inflytande än ägaren till kontors- eller hyresfastigheten trots att den sistnämnda kan representera betydligt fler lägenheter och/eller större ekonomiska värden. Denna röstspärr i LFS kan ge minoriteten kontroll över beslutsfattande i frågor av ekonomisk betydelse, utan ett motsvarande kostnadsansvar. Reglerna kan vara en faktor som avhåller från skapande av ägarlägenheter eftersom förvaltningen av gemensamhetsanläggningar inte blir ändamålsenlig.

Folkpartiet vill underlätta bildandet av ägarlägenheter, både vid nybyggnation och genom ombildning i befintligt bestånd. För att detta ska ske på rättvisa och förutsägbara villkor bör förvaltningsbestämmelsen i lagen om förvaltning av samfälligheter ses över.

Folkpartiet avser att återkomma till denna fråga i ett annat sammanhang.

Kulturresevat

Regeringen föreslår att det är den som beslutat om reservatet som ska betraktas som ägare. I likhet med Riksantikvarieämbetet anser Folkpartiet att det kan finnas lägen då det är lämpligare att det är brukaren som företräder kulturresevatet. Kulturresevat brukar inrättas för att värna kulturhistoriskt värdefulla miljöer med någon form av verksamhet. Det är då rimligt att de aktörer som brukar fastigheten för kulturresevatets räkning ska kunna anses som företrädare för kulturresevatet i frågor som gäller gemensamhetsanläggning. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Gång- och cykelvägar

Gång- eller cykelväg betraktas inte enligt väglagen som väg. Detta medför att det är svårare att anlägga gång- och cykelstråk än vanliga vägar.

Regeringen väljer i propositionen att inte gå vidare med Lantmäteriets förslag att möjliggöra för kommun att få rätt att anordna gång- och cykelvägar, vandrings- och skoterleder, motionsspår och liknande anläggningar enligt vad som föreskrivs i 49 § anläggningslagen om anläggande av väg som är av väsentlig betydelse för att tillgodose fastighets behov. Även Folkpartiet liberalerna anser att en sådan generell lagändring skulle riskera att få alltför långtgående effekter. Dock bör behovet av goda gång- och cykelvägsförbindelser till en fastighet kunna vara lika relevant i anläggningslagen som behovet av goda vägförbindelser för motortrafik. I annat fall riskerar kostnaden att öka

påtagligt, genom långa omvägar och försämrad användarnytta. Om det finns behov av att anlägga en gång- eller cykelväg till en fastighet – vilket ju ofta görs genom att gång- eller cykelvägen dras parallellt med väg – bör detta kunna hanteras genom gemensamhetsanläggning. En ändring i anläggningslagen behövs med denna innebörd. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Nina Lundström (FP)

Robert Hannah (FP)

Said Abdu (FP)

Lars Tysklind (FP)